

AGER ARQUEOLOGIA S.L.
Carrer Sant Jordi, 11 Baixos
08028-BARCELONA
Telèfon: 639 48 59 69
Email: agerarqueologia@gmail.com

**INFORME D'AFECTACIÓ DE LES ESTRUCTURES DOCUMENTADES A LA
INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA DEL CARRER SANT
FRANCESC, 34 I CARRER DE LA DOMA 8,
La Garriga (Vallès Oriental)
Núm. Exp. DGPC: CLT_2023_EXP_ARQ002PREV_00005743
(R/N 470 K121-N314 2023-1-40363)**

Dates de la intervenció: 1 al 25 d'agost de 2023

Arqueòleg director

Carles Navarro Barberán

Promoció de la intervenció

IRIS LA GARRIGA

**NAVARRO
BARBERAN
CARLOS -
39149370N**

Firmado
digitalmente
por NAVARRO
BARBERAN
CARLOS -
39149370N
Fecha:
2023.08.15
21:28:43 +02'00'

Barcelona 15 d'agost de 2023

ÍNDEX

1.- FITXA TÈCNICA.....	3
2.- SITUACIÓ DE LA INTERVENCIÓ.....	4
3.- MARC GEOGRÀFIC I GEOLÒGIC.....	6
4.- CONTEXT HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC.....	6
5.- MOTIUS I OBJECTIUS.....	13
6.- METODOLOGIA.....	15
7.- TASQUES ARQUEOLÒGIQUES REALITZADES.....	17
7.1.- CANAL DE REC (EST.1).....	20
7.2.- MUR.....	24
8.- CONCLUSIONS PRELIMINARS.....	27
9.- RESTES ARQUEOLÒGIQUES AFECTADES.....	29
10.- BIBLIOGRAFIA.....	35

ANNEX

PLANIMETRIA

1.- FITXA TÈCNICA

JACIMENT-INTERVENCIÓ: Carrer Sant Francesc, 34, carrer de la Doma, 8

MUNICIPI: La Garriga

COMARCA: Vallès Oriental

COORDENADES UTM 31N/ ETRS89: X 440439.2 / Y 4615046.8 / Z 244,60

RESUM: control, excavació, desmuntatge i eliminació parcial o total de les restes arqueològiques afectades, segons punt 2 de la Resolució de la Generalitat.

PARAULES CLAU : Rec, mur

CAMPANYA: 1 al 25 d'agost 2023

TIPUS D'INTERVENCIÓ: Intervenció arqueològica preventiva

TIPUS DE JACIMENT : Urbà

MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ: Zona A75, inclosa en el Pla especial de protecció i actuació del patrimoni arquitectònic, arqueològic, urbanístic i paisatgístic de l'Ajuntament de la Garriga.

CRONOLOGIA: modern-contemporani

DIRECCIÓ: Carles Navarro i Barberán

DIBUIX DE CAMP: Carles Navarro. **DIGITALITZACIÓ:** Lluís Joan

EXECUCIÓ I COORDINACIÓ: Oriol Achón (AGER ARQUEOLOGIA, SL)

PROMOTOR: IRIS LA GARRIGA

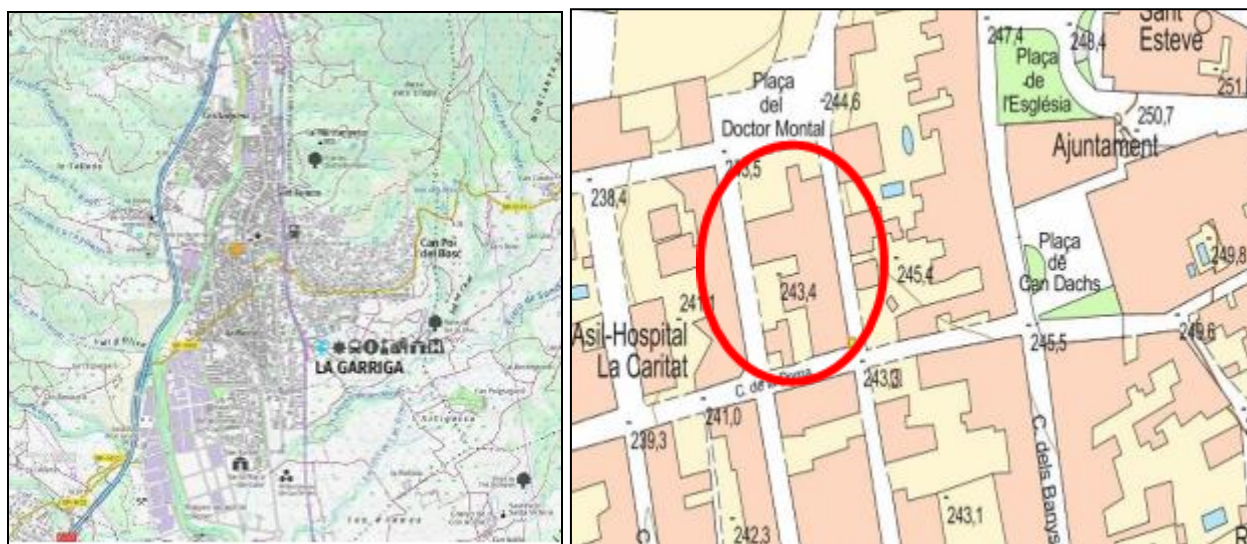
FONAMENTS DE DRET

. Llei 9/1993 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català (DOGC 1807 de l'11 d'octubre de 1993).

. Decret 78/2002 de 5 de març del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic (DOGC 3594 de 13 de març de 2002).

2.- SITUACIÓ DE LA INTERVENCIÓ

La present intervenció s'ha dut a terme a l'exterior de la finca corresponent al número 34 del carrer de Sant Francesc, al municipi de la Garriga (Vallès Oriental). Les tasques s'inclouen dins el projecte de construcció d'un edifici plurifamiliar format per aparcament soterrat, planta baixa i tres pisos que ocupa bona part de la parcel·la on se situa, delimitada per la plaça del Doctor Montal, el carrer de Sant Francesc, el carrer de la Doma i el carrer de Llerona; només les finques corresponents al núm. 3 i al núm. 7 del carrer de Llerona pertanyen a altres edificis. L'immoble s'estén sobre una superfície de 1797 m² i presenta façanes a tots els costats de la parcel·la, essent la principal la que s'obre al carrer de Sant Francesc.

Fig. 1.- Vista del terme municipal de la Garriga indicat amb un cercle groc la localització de la finca. Escala 1:25.000 (Font: Inst. Cartogràfic de Catalunya).

Fig. 2.- En vermell, Mapa Topogràfic del centre de La Garriga. El cercle en groc indica la localització de la finca. Escala 1:5000. (Font: Inst. Cartogràfic i Geogràfic de Catalunya).

3.- MARC GEOGRÀFIC I GEOLÒGIC

Com ja hem dit a l'apartat anterior, la intervenció arqueològica s'ha realitzat al municipi de la Garriga, al Vallès Oriental. A 252 m. d'alçada, la població està situada en el sector centre-nord de la regió natural del Vallès, una depressió compresa dins una gran vall que s'estén a llevant de Catalunya, entre les serralades Litoral i Pre-litoral, fins a arribar al mateix Montseny.

Concretament, els límits naturals de la comarca són els següents: pel nord, els relleus de la Serralada Pre-litoral; pel sud, la Serralada Litoral o de Marina; per l'oest, els relleus de Montserrat i el curs baix del Llobregat; i, finalment, per l'est, el Montseny i, d'una manera imprecisa, la xarxa hidrogràfica de la Tordera. Des d'un punt de vista administratiu, el Vallès es troba dividit en dues comarques ben definides, més per raó de la densitat de població que no pas per l'extensió territorial: el Vallès Oriental, amb capitalitat a Granollers, i el Vallès Occidental, la capital del qual és compartida entre Sabadell i Terrassa.

La successió geològico-estratigràfica reconeguda al Vallès Oriental sembla començar en un moment indeterminat del paleozoic inferior o del pre-cambrià superior, ara fa uns 600 milions d'anys. És una successió d'origen sedimentari, amb una evolució que culmina amb el seu plegament i aixecament durant el carbonífer. Tot això porta a l'aparició d'una gran serralada herciniana, que els agents geològics externs aniran erosionant i així, tot just acabar l'era paleozoica (fa uns 300 milions d'anys), la serralada quedarà completament arrasada; es formarà llavors una gran superfície d'erosió més o menys aplanada, sobre la qual s'aniran dipositant nous sediments a partir del cicle anomenat alpí. En ple cenozoic superior, la sedimentació es limitarà a la depressió del Vallès, on es crearà una gran plana sedimentària formada durant el període neogen (cenozoic superior, fa uns 23 milions d'anys); els materials dipositats més recents pertanyen a l'edat quaternària, acumulats durant els darrers 1.700.000 anys, i encara avui es continuen dipositant, presentant una major potència a les antigues terrasses fluvials, en forma de grans paquets estratigràfics formats per còdols amb una matriu sorrenco-argilosa que cobreixen el sòcol granític del miocè.

L'extensió del terme municipal de la Garriga és de 19 km²; la proximitat del massís del Montseny suposa l'existència d'un relleu amb una varietat de característiques ben remarcables, que morfològicament permeten dividir el municipi en tres zones ben delimitades:

- Una zona nord molt muntanyenca, que no segueix les característiques geològiques vallesanes, doncs es troba en el punt on les formacions paleozoiques del Montseny entren en contacte amb els terrenys terciaris i quaternaris del Vallès.

- Una zona central, que tampoc presenta unes característiques geològiques netament vallesanes; seria la més extensa i hi predominen les roques eruptives granítiques o saulons, amb nombroses vetes d'aprites, felsites, quars i pegmatites. Es troba partida per dues estretes franges paral·leles, formades l'una pels al·luvions del riu Congost, i l'altra per les argiles dels dipòsits quaternaris que ja hem esmentat anteriorment.

- Una zona del sud que és l'única amb l'estructura geològica típica del Vallès Oriental, amb les seves valls i torrenteres que s'ondulen suaument. Són presents les terres al·luvials dipositades en el període geològic actual pel mateix Congost, que constituïen l'antic llit del riu, flanquejades per les terres argiloses dels dipòsits quaternaris.

De nord a sud, el riu Congost travessa el terme tot vorejant la població pel flanc de ponent; es tracta d'un riu de règim torrencial, no gaire cabalós i de tipus netament pluvial, que registra el seu cabal màxim a la primavera i a la tardor. La particularitat més interessant de la hidrologia de la Garriga, però, és la presència d'una déu d'aigües termals que brolla espontània a l'exterior, a la placeta de Santa Isabel, a una temperatura superior als 60°C; el seu aflorament es deu a l'acció erosiva del riu Congost sobre els terrenys granítics de la zona central que es troben en contacte amb els esquists paleozoics de la zona nord. Pel fet de brollar totes en un terreny granític, de tenir una temperatura similar i una mateixa composició, ha fet considerar la procedència comuna de les aigües termals de la Garriga, de Caldes de Montbui i de Caldes d'Estrac.

L'àrea intervinguda se situa al centre de la població, a poc més de 100 m de l'ajuntament i l'església parroquial de Sant Esteve, en una zona formada geològicament

per saulons. La plaça del Doctor Montal es caracteritza per l'existència d'un desnivell de 7,00 m al costat nord, que la separa de l'espai que on havia existit l'antiga finca coneguda com *L'Hort de la Sínia*, avui convertida en aparcament públic; dit desnivell se salva actualment mitjançant unes escales i un ascensor.

4.- CONTEXT HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC

4.1.- Context històric

La presència humana al terme municipal de la Garriga es pot remuntar a períodes paleolítics, com ho demostra la troballa d'un gratador pertanyent al període Aurinyacià (30.000 ane), a la Bòbila d'en Font, a Malhivern. De cronologia neolítica, concretament de l'anomenada *cultura dels sepulcres de fossa* (3.000 ane), serien els fons de cabana, amb abundant ceràmica i útils lítics, que aparegueren en urbanitzar les vinyes de Can Poi i que es complementen amb la necròpoli d'aquesta cultura localitzada durant la dècada del 1940 a la bòbila Dasquens, on s'han trobat també fragments d'un vas campaniforme.

Cal destacar una troballa important fruit d'unes obres al mateix clos de la deu termal existent al poble, realitzades l'any 1975, que permeteren documentar d'una gran quantitat de fragments ceràmics, molts d'ells datats del Bronze Final (1.100 ane), acumulats en el fons del que deuria ser un estany d'aigua termal; aquest fet denota l'antiguitat en el coneixement d'aquestes aigües i el seu possible vincle a un ritual que feia necessari l'acte de llençar ofrenes, les quals deurien ésser dipositades dins aquests recipients. Ja en plena Edat del Ferro, hi ha documentades les restes de dos forns de planta quadrada amb abundant material ceràmic i un punxó de bronze dins la zona de la Tallada, entre el torrent de l'Espargueró i el de l'Apotecari. Dels moments d'eclosió de la Cultura Ibèrica (segles VII-I ane) trobem restes a les vinyes de Can Poi i Can Morull, on s'han evidenciat abundants fragments de ceràmica, una paret aïllada i un forn a la zona dels Tremolencs on també apareix abundant ceràmica, en algun dels casos relacionada amb ceràmica romana.

Malgrat que la romanització al territori fou intensa, hi ha encara molts dubtes de l'ús de les aigües termals de la Garriga per part dels romans. Tot i que el camí que menava

des del Vallès a l'Osona seguint el curs del riu Congost travessava l'actual terme municipal, no sembla que hi hagués un nucli poblacional concret, essent característic més aviat un patró de poblament dispers del qual en són testimoni les restes de vil·les escampades per la zona, un bon nombre de les quals tenen el seu origen en època republicana i semblen enllaçades amb antics establiments rurals ibèrics. Un exemple és la de Can Terrers, amb una extensió de més de 3.500 m², de la qual n'ha estat completament exhumada tota la part dels banys, amb els hipocausts i les diverses dependències necessàries; aquesta vil·la tindria dos períodes cronològics representats per una fase de construcció contemporània a la construcció dels banys (mitjan segle I ane), i una segona etapa d'ampliació i reconversió (al final del segle III) que perdurà més enllà del segle V. En general, sembla que aquestes vil·les no tindrien adscrita una gran extensió territorial, però deuria ser suficient per a la sustentació de llurs propietaris i servents, com també per a portar una certa comoditat de vida. Moltes d'elles han tingut una continuïtat com a masies (Can Poi, Can Queló, Can Busquets de Pagès, Ca l'illa, etc.).

La manca de notícies després de la caiguda de l'imperi romà, dóna a entendre que el terme restaria abandonat alguns segles, fins l'inici del procés de repoblació cap el segle IX mitjançant l'aparició de masies aïllades, la construcció de l'ermita de Santa Maria del Camí i la de l'església de la Doma de la parròquia de Sant Esteve de la Garriga; aquesta darrera és citada per primera vegada en els documents l'any 966, quan els marmessors del comte Miró atorgaren a la seu de Barcelona, complint la seva voluntat testamentària, *l'església de Sant Esteve de la Garriga, amb totes les esglésies que li són subjectes, amb la parròquia, delmes i primícies*; cal deduir, a partir d'un altre document de l'any 1139, que aquestes esglésies sufragànies deurien ser les de Sant Pere de Vallcàrquera, Sant Cristòfol de Monteugues, Sant Pau de Montmany i Sant Gervasi i Sant Protasi de Can Noalard.

La hipòtesi més acceptada actualment és la que situa el primitiu nucli urbà del poble al voltant de la font termal, on avui trobem la plaça de Santa Isabel; l'existència d'aquesta placeta ha fet pensar en la possibilitat que les edificacions haguessin quedat, ja d'antic, alineades seguint el traçat d'altres antigues construccions que ja seguien aquesta forma rectangular, com ara unes antigues termes romanes de les quals no n'ha quedat cap

resta. Des d'aquest nucli primigeni, el poble de la Garriga hauria anat creixent a banda i banda del l'antic camí romà però, poc a poc, la tendència del poblament va ser anar-se concentrant al nord d'aquesta zona.

La Garriga no va formar part de la franquesa que va atorgar l'any 1025 el comte Ramon Berenguer I, i que englobava Les Franqueses del Vallès, Granollers, Palou, l'Ametlla del Vallès, Samalús, Santa Agnès de Malanyanes i la Roca del Vallès, per la qual cosa no va gaudir dels privilegis que aquest fet comportava, principalment el reconeixement als pobladors del lliure dret sobre béns i propietats i l'exempció de tota jurisdicció que no fos la reial; per aquest motiu el municipi va sortir diverses vegades de la jurisdicció del rei de torn, que la empenyorava a un noble per motius econòmics, tot i que el poble acabava tornant a l'empara del monarca fent efectiu el preu del rescat. Aquesta situació es va acabar quan el rei Martí l'Humà va retornar la vila a la seva senyoria l'any 1397, comprant-la a Eimeric de Centelles, i erigint-la com a batllia.

La població es va consolidar durant el segle XIV, i és en aquest moment quan apareix la primera notícia d'un establiment de banys, concretament l'any 1326, en uns terrenys propietat de la Pia Almoina de Barcelona i regentats per la família Podiol. El 1400 el rei Martí i la seva muller Maria de Luna feren una estada d'una mesada a la Garriga, amb la intenció de prendre banys termals, per motius de salut; des del 28 d'abril al 28 de maig, els monarques i tot l'aparell de la seva cort s'instal·laren a la Garriga, possiblement a l'hostatgeria i hospital d'en Centelles, i d'aquí sortiren una munió de cartes oficials, tant d'afers generals de la conducció dels regnes com de caràcter íntim i privat. L'estada deuria ser profitosa, ja que el rei manifestà la seva satisfacció en més d'una carta adreçada a alguna alta dignitat de l'època i va afavorir la vila durant la resta del seu regnat. L'edifici termal, amb les consegüents modificacions sofertes pel pas del temps, es va mantenir dempeus fins l'any 1881, moment en que fou enderrocat amb la finalitat de construir-hi un modern balneari, cosa que mai no es dugué a terme.

Durant l'època moderna, es va produir l'expansió de la població cap el nord del terme municipal; en ple segle XVII, l'antiga plaça de Santa Isabel es trobava ja a l'extrem meridional del poble. Arrel d'aquesta circumstància, es va fer palesa la necessitat de construir una nova església parroquial on es poguessin realitzar els actes litúrgics sense necessitat d'anar l'antiga seu situada a l'altra riba del riu Congost. La nova

parròquia es començarà a construir l'any 1686 i s'obrirà al culte l'any 1737, encara sense finalitzar, sota la mateixa advocació que l'antiga, és a dir, Sant Esteve; les obres van continuar a batzegades, amb moltes modificacions respecte el projecte inicial, i es van finalitzar a principis del segle XX.

Per la resta d'aquest període, només podem destacar l'episodi ocorregut en el transcurs de la Guerra de Successió (1701-1715) conegut com el *Combat del Congost*, en el qual els miquelets austriacistes dirigits per Josep Moragues, dispersaren prop de la Garriga un destacament de tropes borbòniques que avançaven cap a Vic; era l'any 1705 i hom el considera el primer enfrontament bèl·lic formal de l'alçament militar austriacista a Catalunya.

Durant la segona meitat del segle XIX, la vida de la Garriga va prendre un altre èmfasi, en bona mesura gràcies a la seva situació entre Barcelona i Vic. La població es va beneficiar del pas de dues importants infraestructures: la carretera general que anava de Barcelona fins els Pirineus passant per Vic (posteriorment coneguda com N-152 i actualment convertida en l'autovia C-17), i la línia de ferrocarril Barcelona-Puigcerdà (que va arribar al poble l'any 1875). Aquestes condicions, a les quals cal afegir el renaixement del fenomen termalista, va fer conviure la tradicional vida pagesa amb la de les famílies burgeses que convertiren la Garriga en un dels seus llocs d'estiueig preferits, fet que va propiciar la construcció d'edificis modernistes dins del municipi; les grans torres amb categoria de palauets al mig de vergers frondosos començaren a créixer, a banda i banda de la via fèrria i, més tard, per tot el poble, destacant l'obra de l'arquitecte Manuel J. Raspall, amb més d'un centenar d'intervencions entre 1903 i 1934.

Durant la Guerra Civil (1936-1939), la població es va veure transformada econòmicament, socialment i ideològicament per les conseqüències del conflicte i, de manera especial, per les morts, les ocupacions agrícoles i urbanes i l'arribada de gran quantitat de refugiats que s'establiren al gran nombre de cases d'estiueig que havien quedat buides arran la fugida dels seu propietaris. La presència del camp d'aviació de Rosanes, a cavall dels termes de la Garriga, l'Ametlla i Llerona, convertí els tallers i les fàbriques del municipi en indústria de guerra i provocà un gran moviment de personal militar; per aquest motiu la Garriga fou bombardejada per l'aviació franquista el 29 de

gener de 1939, provocant un mínim de 15 morts. Acabada la guerra, la repressió dels vencedors prolongà les morts hagudes en el període anterior, i el sistema dictatorial implantat arreu va provocar que totes les activitats culturals i polítiques fossin dirigides per la Falange i el seu aparell polític dins l'ajuntament fins les darreries dels anys 50.

Els ancestrals desequilibris econòmics territorials existents, potenciats encara més pel règim franquista, van provocar l'arribada massiva d'immigrants procedents del sud de l'estat, principalment durant els anys 60, fenomen que féu incrementar notablement la població de dret, i va justificar la creació d'alguns barris de nova planta, que patiren durant anys importants deficiències d'infraestructures, com ara el barri del Secretari o el barri de Can Noguera, deficiències que no es van solucionar fins ben entrada la democràcia.

D'ençà les darreres dècades del segle XX, la Garriga ha estat coneguda arreu de Catalunya, per concentrar una important indústria en el sector del moble. També des dels darrers anys del segle XX, però sobretot durant la primera dècada del segle XXI i fins l'actualitat, es va produint un lleuger increment demogràfic a partir d'aquelles persones que cerquen residència fora de Barcelona, però a prop de la ciutat.

4.1.1. El Rec Monar.

Des de l'any 2006, tant el carrer de Sant Francesc com la plaça del Doctor Montal es troben inclosos en la zona A75 del *Pla especial de protecció i actuació del patrimoni arquitectònic, arqueològic, urbanístic i paisatgístic de l'Ajuntament de la Garriga*, i que abasta el recorregut de l'anomenat Rec Monar.

Aquesta estructura hidràulica, que travessa la Garriga de nord a sud, s'inicia a la resclosa que desvia l'aigua del riu Congost sota Can Mas, on avui trobem el pont del Ferrocarril, molt a prop del terme municipal del Figaró; continua pel molí de Blancafort i discorre actualment soterrat pel veïnat de Querol, el barri de can Queralt i els carrers de Calàbria, del Figaró, de Llerona i dels Banys. El traçat presentava nombrosos partidors que configuraven una veritable teranyina de recs secundaris entre aquest i la riba del riu, la qual tenia com a límit meridional la rodalia de Can Terrers i Can Illa; els recs secundaris recorrien els límits de les parcel·les irrigades, actualment totes edificades. Pel que fa l'etimologia, hi ha consens en considerar que el nom del rec té els seu origen

en l'existència de diferents molins que feia moure amb les seves aigües, doncs el mot llatí *munare* fa referència a l'emplaçament de molins.

El Rec Monar apareix per primera vegada a les fonts escrites vers el 1297, en un document segons el qual Bernat Palau sol·licita menar aigües des del riu Congost cap el molí de Blancafort. En altres documents dels anys 1422 i 1488 ja es distingeix clarament entre el *rego* (que seria el tram existent abans d'arribar a la bassa del molí de Blancafort) i el *sub rego* (que seria el tram existent un cop passada la bassa); aquest segon tram discorreria cap el sud i seria emprat pel regadiu a través de la xarxa de canals secundaris ja esmentada. Per a gestionar el repartiment de l'aigua entre els regants i defensar els drets d'aquests davant els drets preferents que tenien els propietaris dels molins, es va anar configurant la comunitat de regants del rec Monar, activa entre els segles XVI i XIX. Sabem també que a les darreries del segle XVIII el traçat del rec fou alterat per connectar-lo un altre rec construït per fer funcionar el molí de Can Terrers, bastit entre els anys 1766 i 1772.

Fins ben entrat el segle XIX, l'evolució de la trama urbana del municipi es va trobar marcada per la presència del Rec Monar, juntament amb la del camí ral, doncs allà on s'hi podia regar no s'hi construïa. Quan es van començar a urbanitzar els espais ocupats pel horts, ja ben entrat el segle XX, la necessitat de mantenir el rec net i de permetre el pas a aquells que encara restaven operatius, va fer que se'n respectés el traçat; les cases que es construïren mai no van ocupar el recorregut del rec, i avui dia es pot reconèixer el seu traçat als petits corredors situats enmig de les illes, per on només s'hi pot passar a peu.

Actualment el rec és apte per al regadiu només al tram superior, entre el mas de Blancafort i el veïnat de Querol, mentre que tant el tram central com el final ha desaparegut o bé ha quedat integrat a la xarxa de clavegueram.

4.1.2. L'Hort de la Sínia.

La finca coneguda com L'Hort de la Sínia, ocupava l'espai on avui trobem l'aparcament públic i el parc homònim, al nord de la plaça del Doctor Montal; el terreny es caracteritza per l'existència d'un desnivell d'uns set metres que queda salvat en l'actualitat per unes escales i un ascensor.

L'entrada principal es trobava al carrer de Sant Francesc, travessant una portalada coronada per les lletres P i M, corresponents segurament a les inicials del barceloní Pere Molas, que constava com a propietari de l'indret a mitjans del segle XIX; la procedència forana de la família Molas ha fet pensar als historiadors locals que aquesta podria haver estat la primera casa d'estiueig documentada a la Garriga. Dins la destacable extensió de terreny, hi havia una casa d'estil neoclàssic construïda a mitjans del segle XIX, envoltada per tot un seguit de grans horts regats pel Rec Monar, que transcorria a un nivell superior, pel que avui és la plaça; les aigües entraven a la finca tot salvant el desnivell mitjançant d'una sínia. És desconegut si mai va existir una ocupació anterior a la del segle XIX, doncs no s'ha realitzat cap intervenció arqueològica al recinte.

L'Hort de la Sínia va perdurar fins a les darreries del segle XX, destacant en un entorn ja totalment urbanitzat; en els ortofotomapes conservats a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC) es pot comprovar com la finca va perdurar sense canvis significatius fins l'any 2000. La darrera propietària fou n'Antonia Sabater Ventosa, que en va fer donació a l'Ajuntament de la Garriga amb la condició que s'hi construís una escola bressol i uns jardins.

4.2.- Context arqueològic

Tenim notícies administratives de les següents intervencions a l'entorn de l'àrea afectada:

-Carrer de Sant Francesc/Plaça del Doctor Montal/Carrer de la Caritat (2013). Arrel de la renovació d'un tram de clavegueram, es va dur a terme una intervenció arqueològica dirigida per l'arqueòleg M. Bosch, en el transcurs de la qual es va documentar una canalització contemporània que fou identificada com una reforma del Rec Monar.

-Passatge del Rec Monar (2014). La renovació d'un tram del mateix rec encara en ús al passatge homònim, va permetre l'arqueòleg D. Pàmies la documentació de la part de l'estructura que va quedar-ne al descobert.

5.- MOTIVACIÓ I OBJECTIUS

Els treballs arqueològics duts a terme i als quals fa referència la present informe d'afectació, han estat motivats arran el projecte de construcció d'un edifici plurifamiliar format per aparcament soterrat, planta baixa i tres pisos a la parcel·la delimitada per la plaça del Doctor Montal, el carrer de Sant Francesc, el carrer de la Doma i el carrer de Llerona, del terme municipal de la Garriga. El fet de que la zona afectada estigui situada en un indret d'interès arqueològic i alt valor històric, com hem vingut explicant en l'apartat anterior, ha donat peu a que es considerés la presència d'un control arqueològic preventiu en vistes a la possible afectació de les restes i estructures documentades, seguint el procediment establert per la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, i el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

La transcendència històrica del sector que ens ocupa es basa, a grans trets, en:

1. L'execució de l'obra implica la realització de rebaixos i moviments de terres en una zona que coincideix amb el traçat del Rec Monar, que es troba inclòs a la zona A75 del *Pla especial de protecció i actuació del patrimoni arquitectònic, arqueològic, urbanístic i paisatgístic de l'Ajuntament de la Garriga*.

2. El Rec Monar és un dels elements de patrimoni arqueològic protegits amb la Categoria 3, corresponen a espais de mínima expectativa arqueològica, segons estableix el *Pla especial de protecció i actuació del patrimoni arquitectònic, arqueològic, urbanístic i paisatgístic del municipi de la Garriga*.

Aquests motius justifiquen per si sols la importància de dur a terme els citats treballs arqueològics a la zona per tal de documentar les restes patrimonials aparegudes, així com aquelles que puguin aparèixer i que tinguin el risc de veure's afectades per l'actuació constructiva, procurant obtenir la màxima informació de l'àrea i així complementar els estudis. Aquests treballs s'estan duent a terme entre els dies 1 i 25 d'agost de 2023, per part de l'arqueòleg Carles Navarro, **d'AGER ARQUEOLOGIA SL.** i coordinats per Oriol Achón (**AGER ARQUEOLOGIA SL.**).

6.- METODOLOGIA

Per una bona documentació arqueològica és necessari adoptar una metodologia sistemàtica i que se'ls adeqüi. En relació amb la metodologia de registre, la seqüència estratigràfica s'estableix amb el propòsit d'entendre la formació, delimitació, estructuració i orde de deposició dels diferents estrats. De la mateixa manera, ajuda a interpretar els diversos processos sedimentaris i postdeposicionals que s'han anat produint al llarg del temps a la zona afectada. Sota aquestes premisses, s'ha establert un registre detallat dels diferents estrats que configuren la zona intervinguda utilitzant per a fer-ho el sistema d'Unitats Estratigràfiques (**U.E**), que es pot seguir a E.C. Harris i A. Carandini¹, sistema acceptat àmpliament i secundat a Catalunya des de fa tres dècades. Es tracta d'una metodologia sistemàtica que permet analitzar de forma individualitzada cadascuna de les incidències que afecten la seqüència estratigràfica. La caracterització de les diferents unitats estratigràfiques es detalla en una fitxa. Aquí s'hi registren tots els paràmetres que permeten la seva correcta identificació i descripció, així com també la seva relació física respecte a la resta de les unitats estratigràfiques del jaciment.

La identificació d'una **U.E.** s'estableix mantenint l'orde estricte d'aparició durant el procés d'excavació i es duu a terme generalment utilitzant una clau de tres o quatre dígits (en funció de la magnitud dels treballs a realitzar), començant tota la seqüència numèrica per el número 1,10, 100 ó 1000. Aquesta forma de procedir s'utilitza amb la finalitat d'evitar qualsevol alteració de la seqüència numèrica o algun tipus d'interferència en cas que, durant el procés, sorgeixi una estratigrafia complexa que obligui a acumular unitats estratigràfiques.

La documentació de la intervenció es completa amb les fitxes de les unitats estratigràfiques documentades, amb l'inventari dels material mobles exhumats i material arqueològic recuperat es renta amb aigua (sempre que sigui possible per les característiques del material) i es sigla cada peça, per tal de deixar constància del seu lloc de procedència.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic: planimetria d'una banda i fotografia de l'altra. La planimetria es concreta en plantes i seccions, les quals ens donen, respectivament, una visió diacrònica i una de sincrònica de les troballes

---

¹ CARANDINI, A (1997); HARRIS, R. (1991)

realitzades. Pel que fa al material fotogràfic, s'ha realitzat el corresponent reportatge fotogràfic de tots els treballs realitzats i de cada una de les estructures localitzades per tal de deixar constància dels mateixos. Els plànols s'han digitalitzat amb el programa AutoCAD.

Quant el mètode d'intervenció immediata durant els treballs de control previ que s'estaven realitzant, hem seguit el de la verificació visual directa, al temps que una màquina retroexcavadora feia el buidatge de les rases.

Les cotes han estat establertes en metres sobre el nivell del mar concretament a 244,60 m.s.n.m.

7.- TASQUES ARQUEOLÒGIQUES REALITZADES

A partir del dia 1 d'agost de 2023, els treballs realitzats sota control arqueològic van ser els següents:

L'obertura d'una rasa (**RASA 3000**) paral·lela a la façana de l'immoble corresponent al **carrer de Sant Francesc**, amb una llargada de 69 metres, una amplada de 2,20metres i 1,00/1,10 m de fondària

Com resultat d'aquest seguiment es va documentar diverses estructures, on destaca la documentació d'una secció d'un canal de rec (**EST.1- UE.3003, UE.3004, UE.3005, UE.3015**), això com les restes d'una secció de mur de còdols (**UE.3008**)².

Ambdues estructures situades cronològicament a finals del segle XIX i principis del segle XX.

Fig. 3.-Vista de les estructures de la RASA 3000, al carrer Sant Francesc 34: canal de rec (EST.1) i , mur (UE.3008). Font: **Carles Navarro (2023)**

² Veure planimetria

7.1.- CANAL DE REC EST.1 (UE.3003, UE.3004)

Durant l'obertura de la **RASA 3000**, i a 27 metres de la cantonada de la plaça Doctor Montal, es va documentar i delimitar les restes d'una secció d'un canal de rec. Concretament, aquesta secció tenia una llargada aproximada de 7,50 metres, i una amplada entre murs de 1,50 metres, amb una orientació nord-sud, i que transcorria de forma esbiaixada per sota del carrer Sant Francesc, per internar-se per sota de la nova edificació, que es construeix en aquest indret³, apareixen a una a una cota mitjana de 244,30 m.s.n.m.,

Fig. 4.- Vista de l'obertura de la RASA 3000, al carrer Sant Francesc, 34., i l'aparició del canal de rec (EST.1). Font: **Carles Navarro (2023)**

En la seva excavació es va comprovar que aquesta estructura havia estat afectada, anteriorment, per diverses actuacions. En primer lloc, per les obres de reurbanització del carrer Sant Francesc, ja que en la seva part nord, estava cobert per la llosa de paviment i formigó, amb una potència d'entre 0,20 i 0,38m aproximadament, que constitueix el nivell de circulació de l'esmentat carrer.

En segon lloc, el canal del rec, en el seu tram final visible, a tocar de la façana del l'immoble del carrer Sant Francesc, va ser afectada per la obertura del seu mur

³ Veure planimetria

pantalla, per la construcció del pàrquing. Coincidint en aquest indret, el canal del rec, va ser afectat per la construcció de l'arqueta de subministrament d'aigua a l'obra.

Posteriorment, i durant el seguiment arqueològic realitzat per l'arqueòloga Esther Serra⁴, i en l'obertura de la **RASA 2**, es va desmuntar una secció de 1,50 metres de llarg i 0,60 metres d'ample, per la construcció una prisma per una conducció de serveis.⁵

Fig. 5.-Fotos superiors:
Vista de les diverses afectacions prèvies, del canal de rec EST.1.
Foto inferior:
Vista de la empremta de la RASA 1, efectuada per l'Esther Serra (2022).
Font: Carles Navarro (2023)

A

continuació, es farà una descripció de cada una de les estructures trobades a la **RASA 3000:**

⁴ SERRA, Ester (2023)

⁵ Veure planimetria

7.2.- CANAL DE REC (EST.1)

Concretament, en aquesta rasa localitzada aproximadament a l'alçada del número 14, del carrer Sant Francesc, s'han documentat dos murs (**UE.3003**, **UE.3004**), que estaven coberts per un nivell (**UE.3001**), format per argiles sorrenques de color marró fosc.

UE.3003: Mur de fonamentació bastit de còdols grans i morter de calç de color blanc força degradat i de gra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat perdut. Té una orientació i certa inclinació nord-sud. Les seves dimensions conservades i documentades són de 0,60m d'amplada i 0,65m.

UE.3004: Mur de fonamentació bastit de còdols grans i morter de calç de color blanc força degradat i de gra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat perdut. Té una orientació i certa inclinació nord-sud. Les seves dimensions conservades i documentades són de 0,40-0,42m d'amplada i 0,60m.

Aquests dos murs delimitaven un espai interior (canal rec) d'una amplada de 0.50 metres i una alçada conservada d'uns 0,40-0,45 m. L'espai entre murs, estava reblert per un nivell (**UE.3006**), de sorres marrons de granulometria fina, amb restes de morter blanc de calç i restes de materials constructiu (fragments de maons massissos), amb una potència de 0,30 m.

Per sota de les sorres, va aparèixer un nivell de llims, de color vermellós (**UE.3013**), de textura molt fina i força humits, d'una potència de 0,03 m. Els llims cobrien un nou nivell de sorres de color groguenc, també de granulometria fina, amb restes de morter de calç i restes de materials constructiu (fragments de teula), amb una potència de 0,07/0,10 m.

Tots els rebliments, fins ara exposats, cobrien les cares interiors dels murs (**UE.3003**, **UE.3004**), que tenen un arrebossat (**UE.3005**) de morter de 0.03 m de gruix i una potència irregular d'entre 0,30 i 0,40m. També cobrien les restes de la

solera (**UE.3015**) del rec, feta de morter de 0.03 m de gruix. Solera que presenta un estat de conservació molt dolent, ja que està molt degradada i pràcticament ha desaparegut i de la que només es conserva, parcialment, les parts de contacte amb les parets.

Per sota de la solera, **UE.3015**, apareix un nivell de sauló de color vermellós (**UE.3016**) que podria interpretar-se com el nivell de preparació per la construcció del canal del rec.

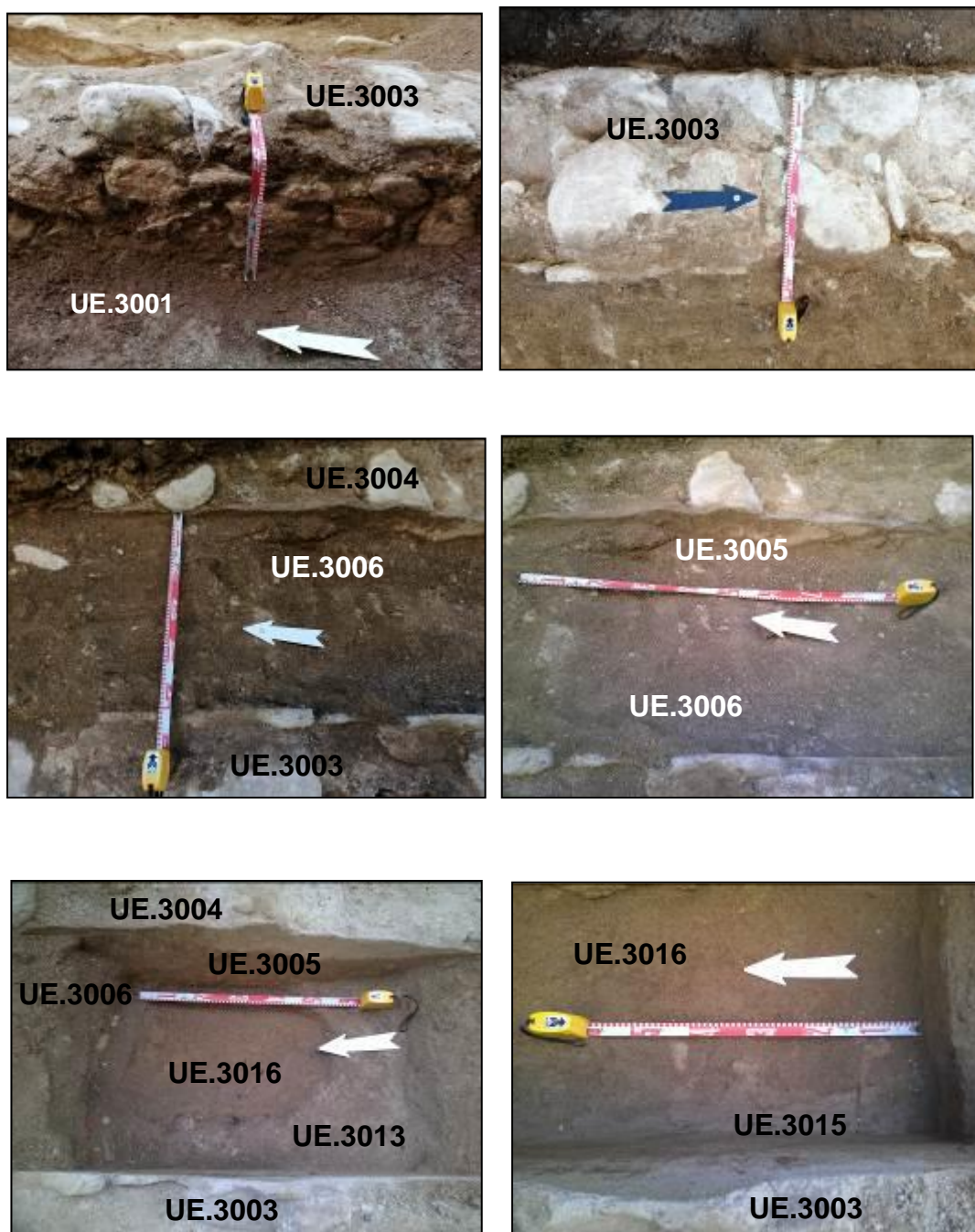
Segons les fonts escrites i les fonts arqueològiques, ens diuen que en aquesta part del carrer de Sant Francesc, hi havia edificis, i a més, hi passava el ramal del rec Monar⁶.

En el moment de delimitar l'estructura no s'han documentat cap tipus de restes materials arqueològics, que ens ajudin a tenir una cronologia més acurada. Al igual que el canal del rec, i observant la seva tècnica constructiva, podríem situar cronològicament aquesta estructura entre finals del segle XIX, principis del segle XX.

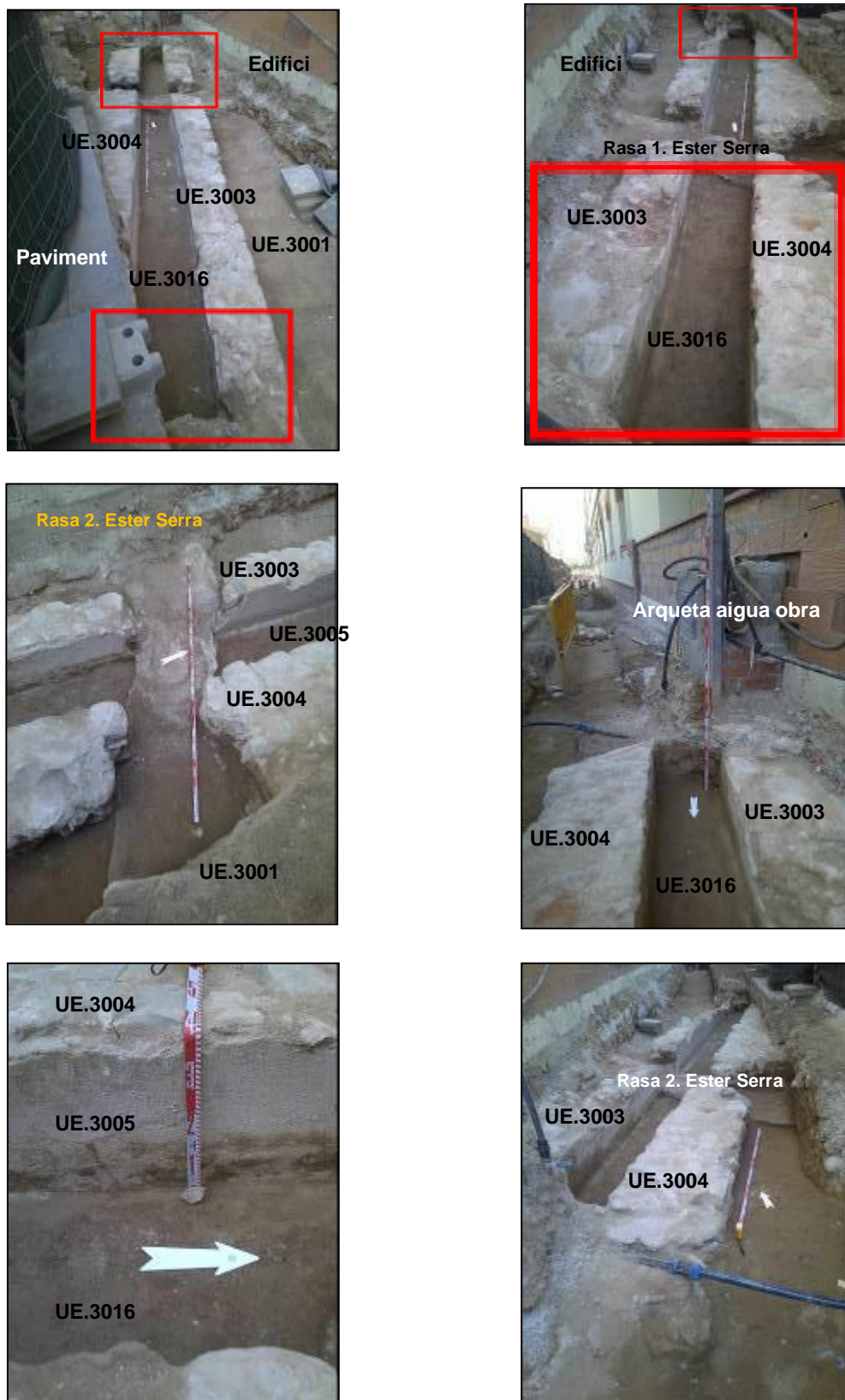

Fig. 6.-. Aparició del canal de rec (EST.1).
Font: Carles Navarro (2023)

⁶ SERRA, Ester (2023)

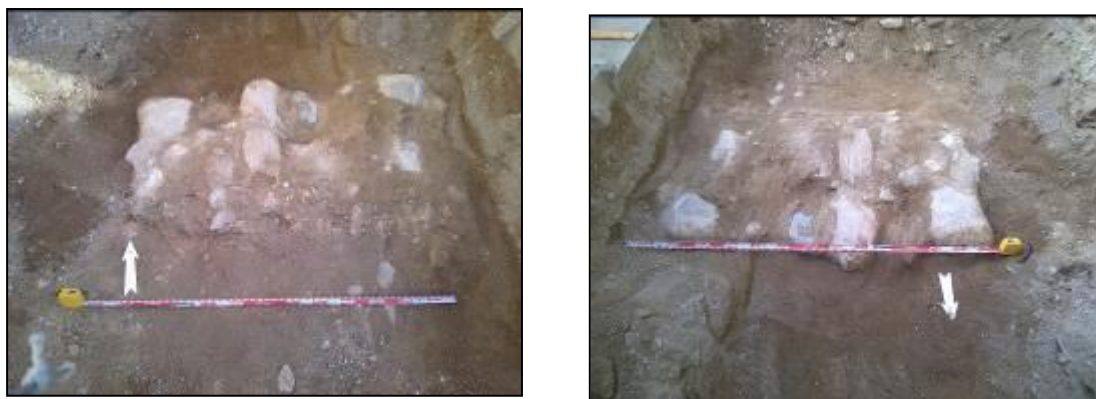
Fig. 7.-Vista dels murs, solera i diversos rebliments del canal del rec (EST.1). **Font:** Carles Navarro (2023)

Fig.8.-Diverses vistes del canal del rec (EST.1). En vermell, les part afectades per l desmuntatge per la instal·lació dels serveis. **Font: Carles Navarro (2023)**

7.3.- Mur (UE.3008)

Aquesta estructura ha aparegut a la perpendicular i dins la **RASA 3000**. Concretament s'ha documentat a 6,60 metres al sud de les restes del canal de rec (**EST.1**). Es tracta d'una secció d'un mur (**UE.3008**), bastit pedres lligades amb morter blanc de calç. La secció localitzada del mur, té unes dimensions de de 1,50 metres de longitud, una amplada de 0,80 metres i una potència de 0,40 metres. Pren orientació est-oest ⁷, apareixen a una cota de 244,15-244,20 m.s.n.m.,

Fig.9.- Diverses vistes de l'aparició del mur UE.3008. **Font: Carles Navarro (2023)**

Una vegada documentada la seva part superior, s'ha constatat que aquest mur ja ha estat afectat, com a mínim en tres ocasions. La primera d'elles, al igual que l'**EST.1** per les obres de reurbanització del carrer Sant Francesc, ja que en la seva part nord, estava cobert per la llosa de paviment i formigó, amb una potència d'entre 20 i 38 cm aproximadament, que constitueix el nivell de circulació de l'esmentat carrer.

La segona afectació, be donada per la construcció d'un prisma de formigó, per la instal·lació dels serveis de telecomunicacions, que transcorre paral·lel a la façana de l'edifici en construcció, i que provoca el desmuntatge d'una secció de 0,60 m de longitud i una potència de 0,40-0,50 metres.

La tercera afectació soferta pel mur **UE.3008**, a tocar de la façana del l'immoble del carrer Sant Francesc, va ser per la obertura del seu mur pantalla, per la construcció del

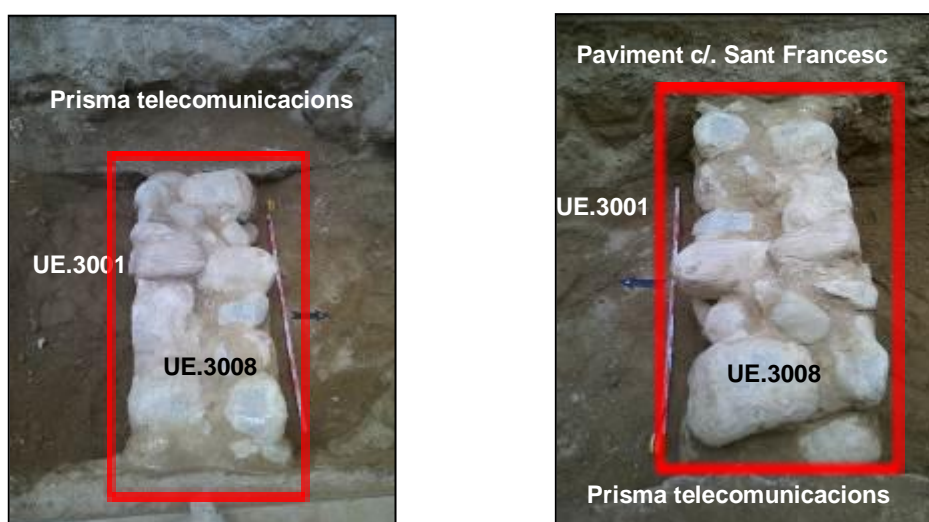
⁷ Veure planimetria

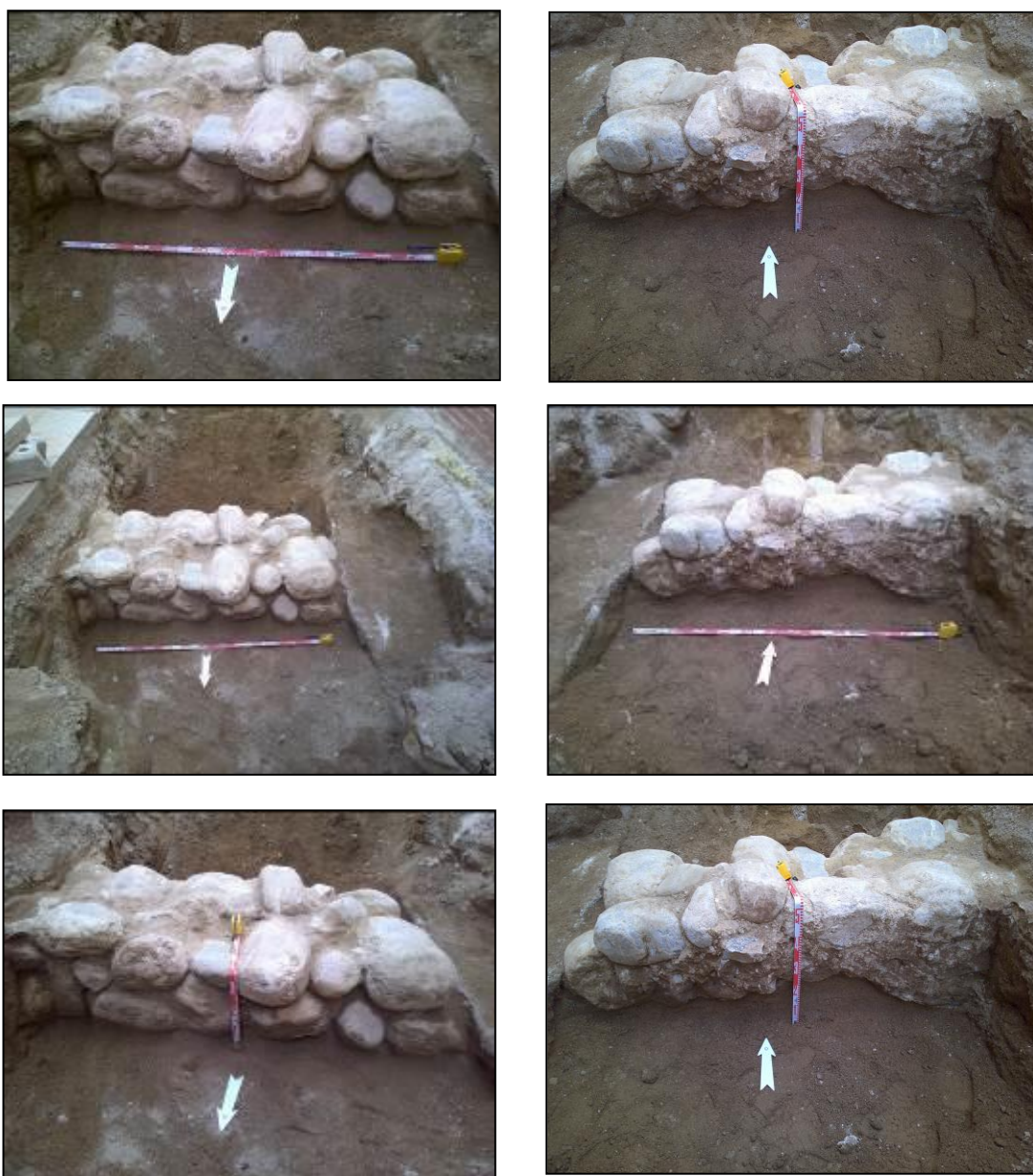
pàrquing.

Cal destacar que aquest mur, te la seva cara nord a pedra vista, mentre la cara sud, te restes d'un arrebossat de calç (**UE.3011**). Això voldria dir, que podríem estar davant de les restes d'un mur que possiblement formaria part d'una habitació o espai, vinculat a una finca, ja desapareguda i que ocuparia aquest espai, on actualment s'està construint el nou immoble, al carrer Sant Francesc.

En el moment de delimitar l'estructura no s'han documentar cap tipus de restes materials arqueològics, que ens ajudin a tenir una cronologia més acurada. Al igual que el canal del rec, i observant la seva tècnica constructiva, podríem situar cronològicament aquesta estructura entre finals del segle XIX, principis del segle XX.

Fig.10.- Foto esquerra: Vista mur UE.3008, est-oest. **Foto dreta :** Vista mur UE.3008, oest-est. En vermell, l'àrea d'afectació total del mur UE.3008. **Font: Carles Navarro (2023)**

Fig.11.- Fotos esquerra: Vista mur UE.3008, cara nord. Fotos dreta: Vista mur UE.3008, cara sud. Font: Carles Navarro (2023)

8.- CONCLUSIONS PRELIMINARS

Els resultats parcials de la intervenció arqueològica que s'efectuen a la **RASA 3000**, situada al carrer de Sant Francesc, 34, de La Garriga, son positius.

Com ja hem comentat anteriorment, durant l'obertura de la **RASA 3000**, s'han documentat un conjunt de restes arqueològiques. Concretament, s'han documentat la les restes d'una secció del canal de rec (**EST.1**), de 7,50 metres de llarg i una amplada entre murs de 1,50 metres, amb una orientació nord-sud. Les seves parets estan construïdes, de còdols (**UE.3003**, **UE.3004**), i les cares interiors que tenen un arrebossat (**UE.3005**) de morter, al igual que la solera (**UE.3015**) del rec, feta també de morter.

Posteriorment, i a 6,60 metres del canal de rec, ha aparegut les restes d'un mur de còdols (**UE.3008**), de 1,50 metres de llarg i 0,80 d'ampla, que amb una potència de 0,40m descansa sobre el nivell geològic de saulons (**UE.3001**).

En ambdós casos, cal destacar la absència de restes de materials arqueològics, durant l'excavació del rec i del mur. Circumstància que ens dificulta una adscripció cronològica més acurada d'aquestes estructures localitzades durant aquest seguiment.

Gràcies a la informació recollida per l'arqueòloga Ester Serra (2022)⁸ en les seves conclusions, sobre el seguiment efectuat entre els dies 28 de setembre de 2022 i 13 de gener de 2023, que es van desenvolupar als carrers Sant Francesc núm. 14 i 34, carrer la Doma núm. 12, carrer Llerona núm. 5, i a la qual hem tingut accés, ens ha de servir per confirmar les seves hipòtesis.

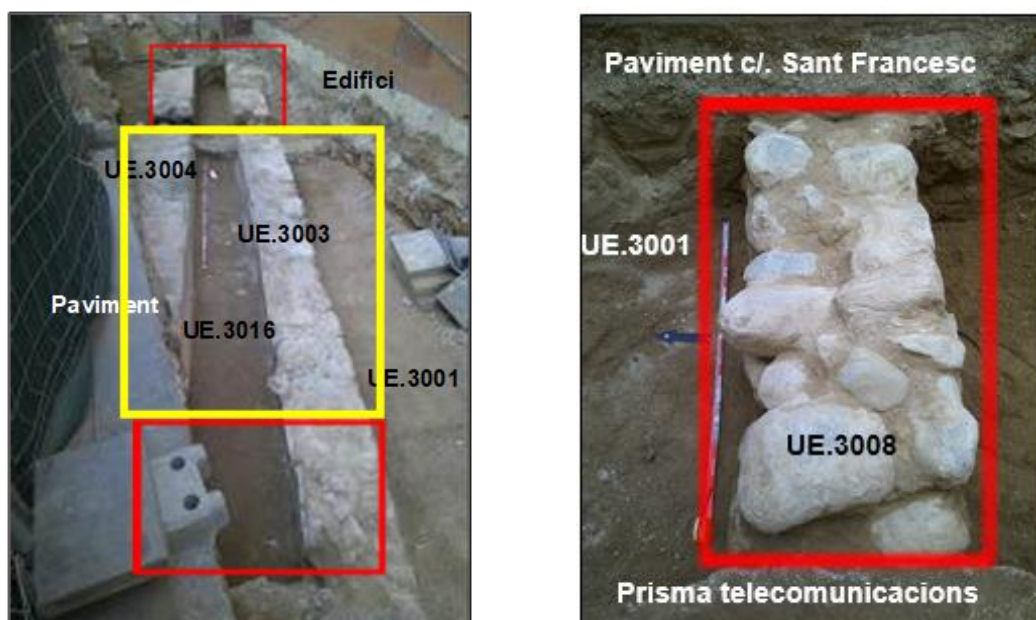
Concretament, el canal de rec (**EST.1**), situat al carrer Sant Francesc, 34, podria correspondre a les restes d'un ramal del rec Monar, que segons les fonts escrites i les fonts arqueològiques, donen a entendre que el rec Monar, passaria per una tram del carrer Sant Francesc, després desplaçar-se per l'actual plaça Doctor Montal, per finalment continuar per carrer de LLerona.

---

⁸ SERRA, Ester (2022). Memòria inèdita

Així mateix el mur **UE.3008**, podria correspondre a una de les estructures vinculades a la Masia de Can Serratacò, situada en aquest finca, estructures localitzades i documentades per l'Ester Serra (2022), en aquest indret entre el carrer Sant Francesc 34 i el carrer de la Llerona. Estructures vinculades per l'Ester Serra a l'era o a diferents espais de treball de Can Serratacò⁹. Fet que intentarem aclarir a mesura que avanci el nostre seguiment.

La troballa d'aquestes estructures i la seva ubicació, dins la vorera del carrer Sant Francesc, 34: Canal de rec (**EST.1**), les seves parets, de còdols (**UE.3003**, **UE.3004**), el seu arrebossat de morter interior (**UE.3005**) juntament al arrebossat de la solera (**UE.3015**), la localització de les restes del mur de còdols (**UE.3008**), amb la seva paret sud amb restes d'arrebossat (**UE.3010**): ***entren en contradicció amb el projecte de l'obra que es portarà a terme, circumstància per la qual es demana en el present informe la seva afectació, parcial i total, així com el seu rebliment indefinit, de les estructures per tal de poder continuar amb les tasques constructives que requereixen el rebaix de la vorera dels números parells del carrer Sant Francesc, fins la cantonada amb el carrer de Llerona, i que estan previstes en el projecte.***

Fig.12.- Fotos esquerra: Canal rec (EST.1). En vermell zona afectada parcialment en la seva totalitat. En groc, zona a cobrir amb geotèxtil i reblir indefinidament. **Fotos dreta:** Vista mur UE.3008, afectat en la seva totalitat. **Font: Carles Navarro (2023)**

⁹ SERRA, Ester (2023). Memòria inèdita

9.- RESTES ARQUEOLÒGIQUES AFECTADES

Aquestes estructures afectades estan pendent del seu desmuntatge sota control arqueològic.

CANAL REC (EST.1)	Cronologia: XIX-XX
Descripció: CANAL REC (EST.1)	
Canal de rec, construït amb dos murs de còdols (UE.3003, UE.3004), que tenen un arrebossat (UE.3005) interior de morter, al igual que les restes de la solera (UE.3015) del rec.	
.	
Cota superior: 244,21 - 244,35 m.s.n.m.	
Cota inferior: 243,72 - 243,68 m.s.n.m.	
<u>LA SEVA PART NORD, ES VEURÀ AFECTADA PARCIALMENT EN LA SEVA TOTALITAT EN UNA SECCIÓ DE 1,70m X 1,00m</u>	
<u>LA SEVA PART SUD, ES VEURÀ AFECTADA PARCIALMENT EN LA SEVA TOTALITAT EN UNA SECCIÓ DE 2,00m X 2,00m</u>	
<u>LA SEVA PART CENTRAL, DE 3,80 M, SERA COBERTA AMB GEOTEXTIL, I REBLER-TA INDEFINIDAMENT</u>	
Afectació: PARCIAL-TOTAL. Veure annex planimetria i fotografia	

U.E.: 3003	Cronologia: XIX-XX
Descripció: MUR Mur de fonamentació bastit de còdols grans i morter de calç de color blanc força degradat i de gra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat perdut. Té una orientació i certa inclinació nord-sud. Les seves dimensions conservades i documentades són de 0,60m d'amplada i 0,65m. Cota superior: 244,21 – 244,35 m.s.n.m. Cota inferior: 243,90 m.s.n.m. <u>LA SEVA PART NORD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 1,70m X 1,00m</u> <u>LA SEVA PART SUD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 2,00m X 2,00m</u> <u>LA SEVA PART CENTRAL, DE 3,80 M, SERA COBERTA AMB GEOTEXTIL, I REBLER-TA INDEFINIDAMENT</u> Afectació: PARCIAL-TOTAL. Veure annex planimetria i fotografia	

U.E.: 3004	Cronologia: XIX-XX
Descripció: MUR	
<p>Mur de fonamentació bastit de còdols grans i morter de calç de color blanc força degradat i de gra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat perdut. Té una orientació i certa inclinació nord-sud. Les seves dimensions conservades i documentades són de 0,40-0,42m d'amplada i 0,60m.</p>	
<p>Cota superior: 244,30 – 244,35 m.s.n.m.</p>	
<p>Cota inferior: 244,00 m.s.n.m.</p>	
<p><u>LA SEVA PART NORD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u></p>	
<p><u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 1,70m X 1,00m</u></p>	
<p><u>LA SEVA PART SUD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u></p>	
<p><u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 2,00m X 2,00m</u></p>	
<p><u>LA SEVA PART CENTRAL, DE 3,80 M, SERA COBERTA AMB GEOTEXTIL, I</u></p>	
<p><u>REBLER-TA INDEFINIDAMENT</u></p>	
Afectació: PARCIAL-TOTAL. Veure annex planimetria i fotografia	

U.E.: 3005	Cronologia: XIX-XX
Descripció: ARREBOSSAT Arrebossat de morter de 0.03 m de gruix i una potència irregular d'entre 0,30 i 0,40m, que cobreix les parets interiors dels murs UE.3003, UE.3004.	
Cota superior:	
Cota inferior:	
<u>LA SEVA PART NORD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u>	
<u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 1,70m X 1,00m</u>	
<u>LA SEVA PART SUD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u>	
<u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 2,00m X 2,00m</u>	
<u>LA SEVA PART CENTRAL, DE 3,80 M, SERA COBERTA AMB GEOTEXTIL, I</u>	
<u>REBLER-TA INDEFINIDAMENT</u>	
Afectació: PARCIAL-TOTAL. Veure annex planimetria i fotografia	

U.E.: 3008	Cronologia: XIX-XX
Descripció: MUR	
<p>Estructura a la perpendicular i dins la RASA 3000. Concretament s'ha documentat a 6,60 metres al sud de les restes del canal de rec (EST.1). Es tracta d'una secció d'un mur (UE.3008), bastit còdols lligats amb morter blanc de calç. La secció localitzada, té unes dimensions de de 1,50 metres de longitud, una amplada de 0,80 metres i una potència de 0,40 metres. Pren orientació est-oest.</p>	
Cota superior: 244,15 – 244,20 m.s.n.m.	
Cota inferior: 243,80- - 243,90 m.s.n.m.	
<u>LA SEVA PART NORD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u>	
<u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 1,70m X 1,00m</u>	
<u>LA SEVA PART SUD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u>	
<u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 2,00m X 2,00m</u>	
<u>LA SEVA PART CENTRAL, DE 3,80 M, SERA COBERTA AMB GEOTEXTIL, I</u>	
<u>REBLER-TA INDEFINIDAMENT</u>	
Afectació: TOTAL. Veure annex planimetria i fotografia	

U.E.: 3013	Cronologia: XIX-XX
Descripció: ARREBOSSAT	
Solera del rec, feta de morter de 0.03 m de gruix, i presenta un estat de conservació molt dolent, està molt degradada i pràcticament ha desaparegut i de la que només es conserva, parcialment, les parts de contacte amb les parets.	
Cota superior: 244,00 m.s.n.m.	
Cota inferior: 243,97 m.s.n.m.	
<u>LA SEVA PART NORD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u>	
<u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 1,70m X 1,00m</u>	
<u>LA SEVA PART SUD, ES VEURÀ AFECTATADA PARCIALMENT EN LA SEVA</u>	
<u>TOTALITAT UNA SECCIÓ DE 2,00m X 2,00m</u>	
<u>LA SEVA PART CENTRAL, DE 3,80 M, SERA COBERTA AMB GEOTEXTIL, I</u>	
<u>REBLER-TA INDEFINIDAMENT</u>	
Afectació: TOTAL-PARCIAL. Veure annex planimetria i fotografia	

10.- BIBLIOGRAFIA

BOSCH DE DÒRIA, M. (2014): “ *Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de Sant Francesc / Plaça del Doctor Montal /Carrer de la Caritat. La Garriga, el Vallès Oriental* “. Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya.

CARANDINI, Andrea (1997): “*Historias en la Tierra. Manual de excavación arqueológica*” . Ed. Crítica, Barcelona.

JOAN I GONZÁLEZ, LI.; MORENO EXPOSITO, I. (2018): “ *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva al carrer de Calàbria (entre la Plaça de l'Església i la Carretera Nova). La Garriga, el Vallès Oriental* “. Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya.

JOAN I GONZÁLEZ, Lluís (2022): “ *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva a la Plaça del Doctor Montal, CAFRRER DE Sant Francesc, 34 de La Garriga, el Vallès Oriental* “. Inèdita

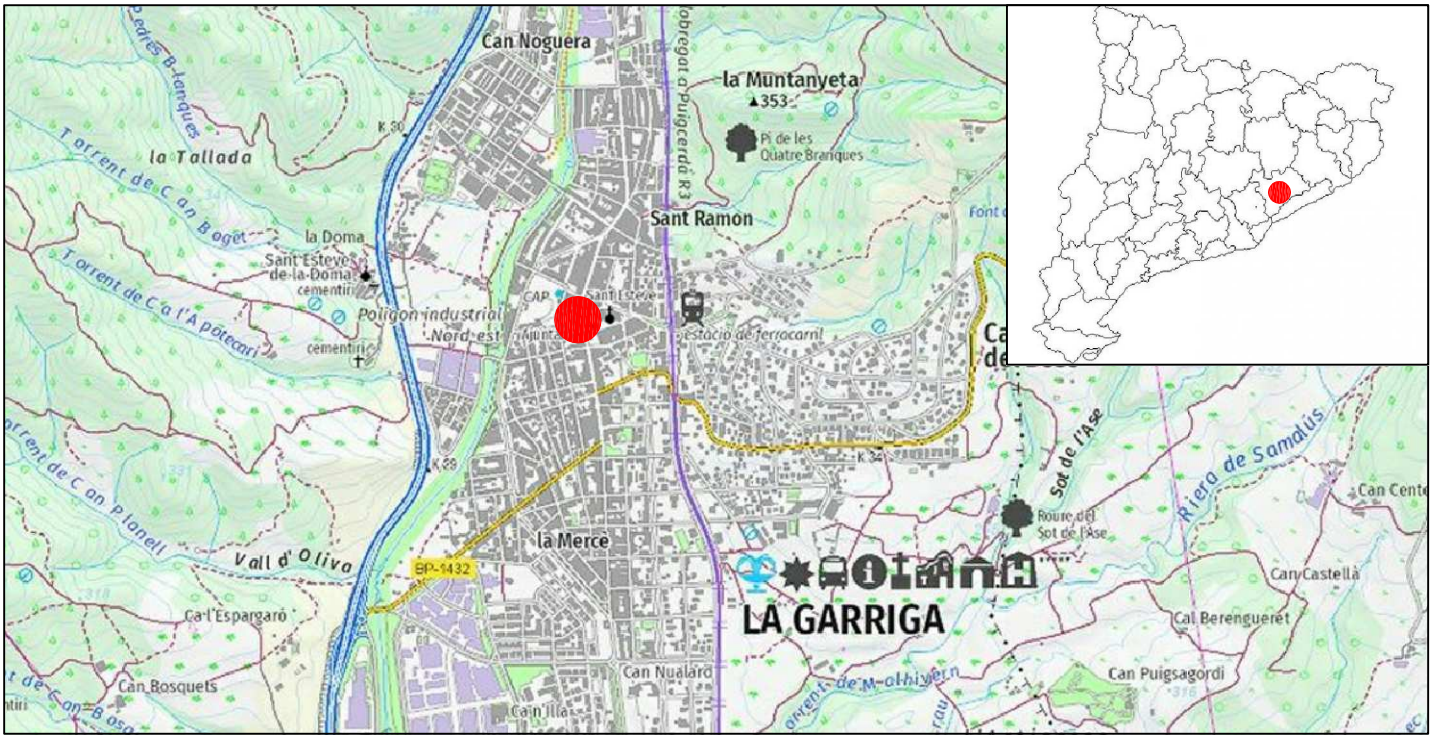
MERINO, Marta (2018): “ *Intervenció arqueològica al carrer de la Doma 8 i carrer de Sant Francesc 57*”. Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya.

PÀMIES GUAL, D. (2014): “ *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva al Passatge del Rec Monar / Plaça de Mn. Jaume Oliveres. La Garriga, el Vallès Oriental*” . Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Generalitat de Catalunya.

SERRA, Ester (2023): “ *Intervenció arqueològica al carrer de Sant Francesc 57 de la Garriga*”. Inèdita

ANNEX

PLANIMETRIA

Mapa topogràfic 1:25000

Ortofotomapa 1:5000

INTERVENCIÓ		NOM DEL PLANOL		NÚMERO DE PLANOL	
Plaça del Doctor Montal - Carrer de Sant Francesc, 34 (La Garriga, Vallès Oriental).		Situació de la intervenció.		1	
PROMOCIÓ	EXECUCIÓ	DIRECCIÓ TÈCNICA	DIGITALITZACIÓ	ESCALA	DATA
IRIS LA GARRIGA SA		Carles Navarro Barberan	Lluís Joan i González	1:25.000 1:5.000	08/2023
					

La Sínia

Plaça del
Doctor Montal

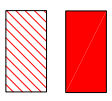
C. de la Caritat

C. del Consell

C. de Llerona

C. de Sant Francesc

C. de la Doma

Edifici en construcció

Area intervinguda

PROMOCO
IRIS LA GARIBASIA

EXECUCIO
M lloret
OBRES BARRIADALES

DIRECCIO TÈCNICA
DIRECCIO D'URBANISME
CARLES NAVARRO SÁBIDO
LUCAS SANJAUD I GONZÁLEZ

INTERVENÇIO
Plaça del Doctor Montal - Carrer de Sant Francesc, 34
(La Garriga, Vallès Oriental)

ESCALA
1:500
20m. m.

NOM DEL PLANO:
Ubicació de l'area intervinguda.

DATA: 02/2023
NOM ENTITAT: Regidoria d'Urbanisme

PLANO: 2

Plaça del Doctor Montal

C. de la Caritat

C. de Llerona

C. de Sant Francesc

C. de la Doma

PROYECTO

IRIS LA GAMBUSA SA

EJECUCIO

DISEÑO TÉCNICO

CARLES XABIER BARBERÀ
DISTRIBUCIÓ
MARTA SERRA I GONZÁLEZ

INTERVENCIÓ

Plaça del Doctor Montal - Carrer de Sant Francesc, 34
(La Garriga, Vallès Oriental)

ESCALA

1:500

NOM DEL PLANO:

Rasa 3000.

DATA: 08/2023

NOM ENTOR:
RASA 3000 - MONTAÑES

PAJOLU 3

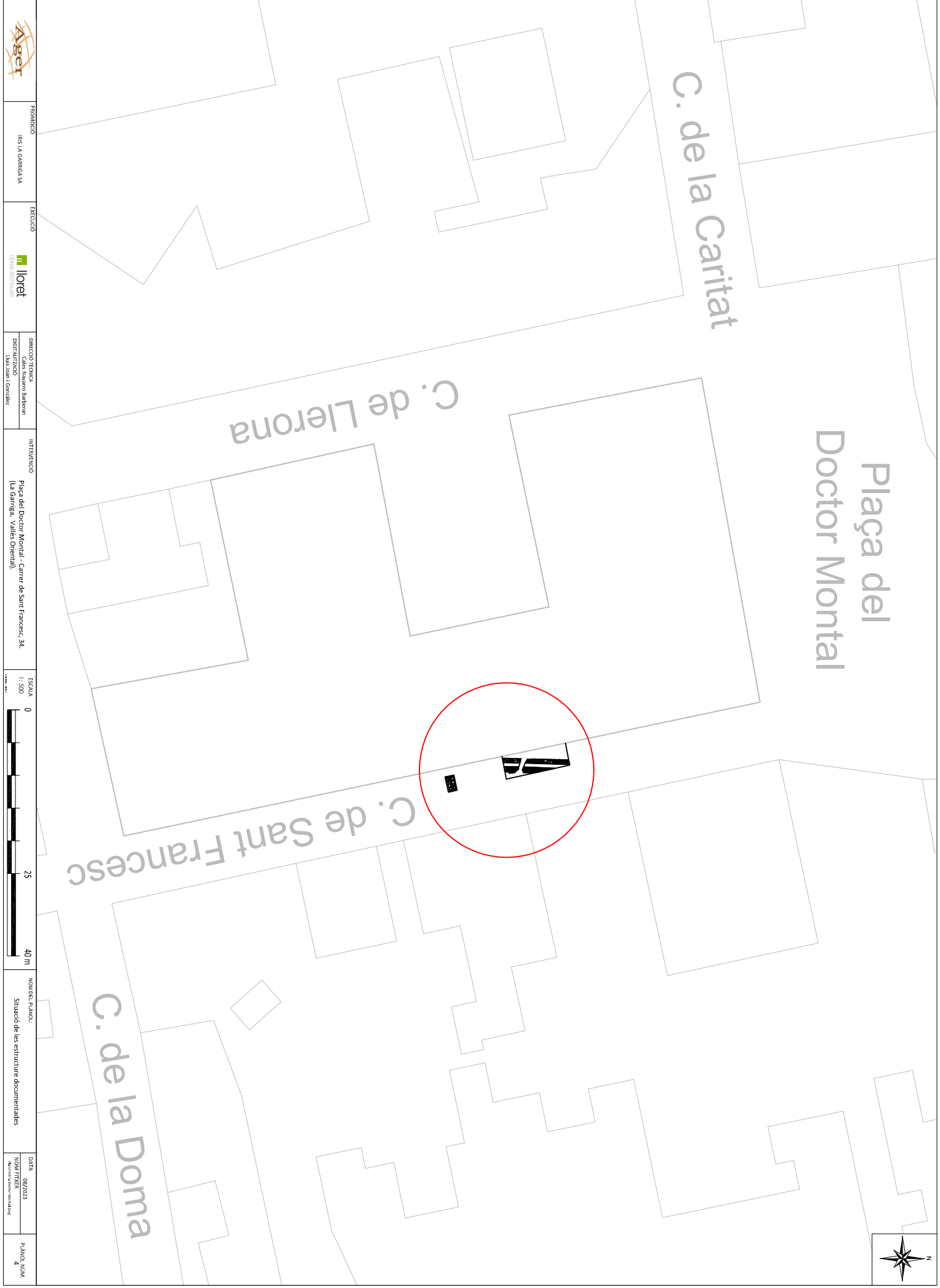
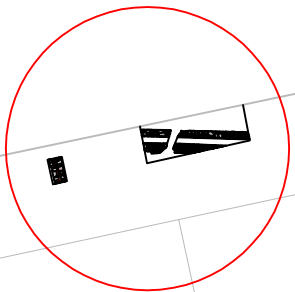
Plaça del Doctor Montal

C. de la Caritat

C. de Llerona

C. de Sant Francesc

C. de la Doma

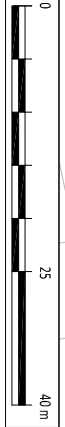
PROYECTO
IRIS LA GAMBINA SA

DIRECCIÓN TÉCNICA
CARRER SERRANO BARRERA
DISTRITO DE CIUTADANES
MONTAÑA I GONZÁLEZ

INTERVENCIÓN
Plaça del Doctor Montal - Carrer de Sant Francesc, 34
(La Garriga, Valles Orientals)

ESCALA
1:500

NOM DEL PLANO:
Situarí de les estructures documentades

DATA: 08/2023
NOM ENTITAT: IRIS LA GAMBINA SA

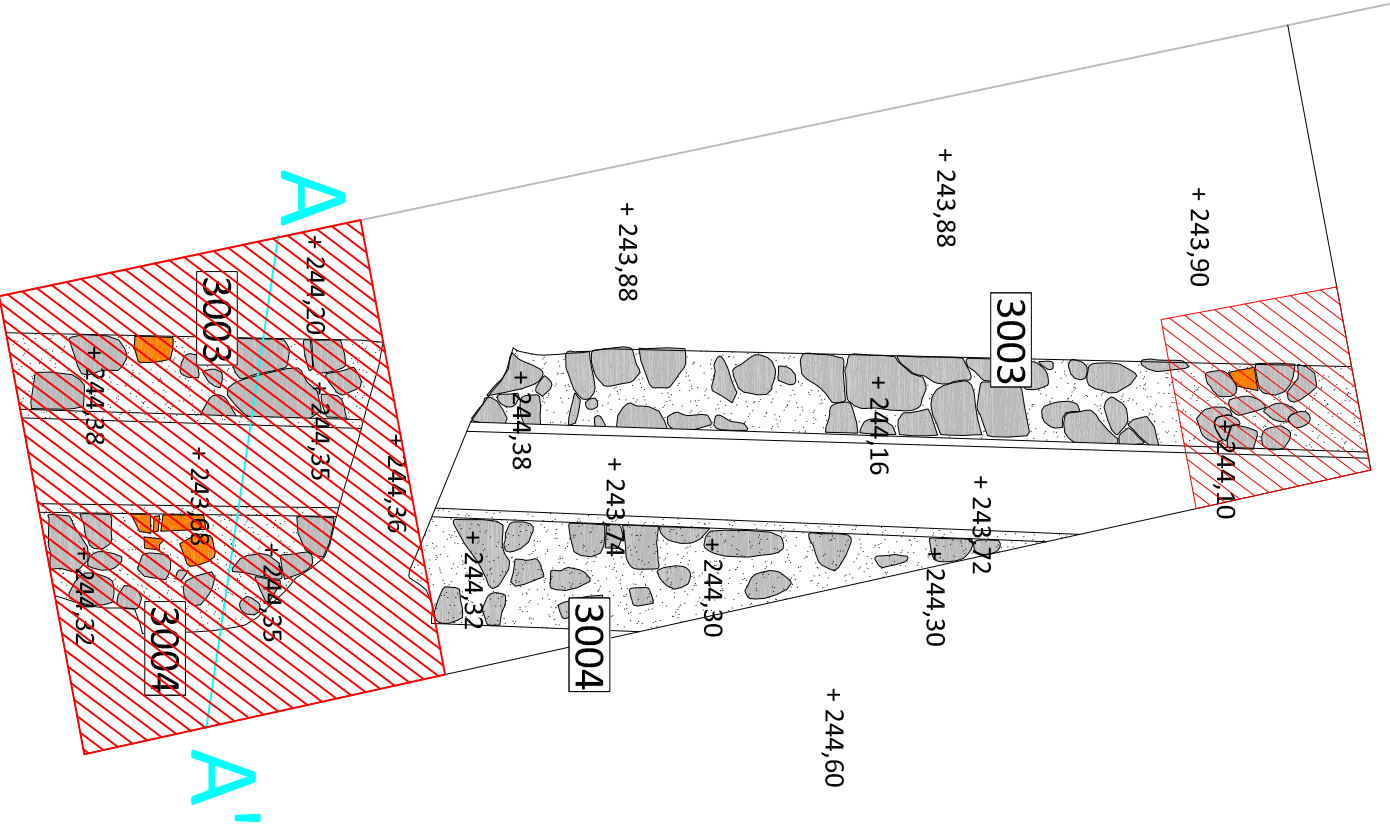
PAÍSOL: NIJA

C. de Sant Francesc

	Morter
	Pedra
	Ceràmica
	Afectació

PROYECTO
RIS LA GARRIGA SA

DIRECCIÓN TÉCNICA
Carme Navarro Sabarim
DISTRIBUCIÓN
Luis Oriol González

INTERVENCIÓN
Plaça del Doctor Montali - Carrer de Sant Francesc, 34
(La Garriga, Valles Oriental)

ESCALA
1:50

NOM DEL PLANO:
Canalització UE 3003-3004.

DATA: 08/2023
NOM ENTRE:
RIS LA GARRIGA SA

PLANO: NÚM.
5

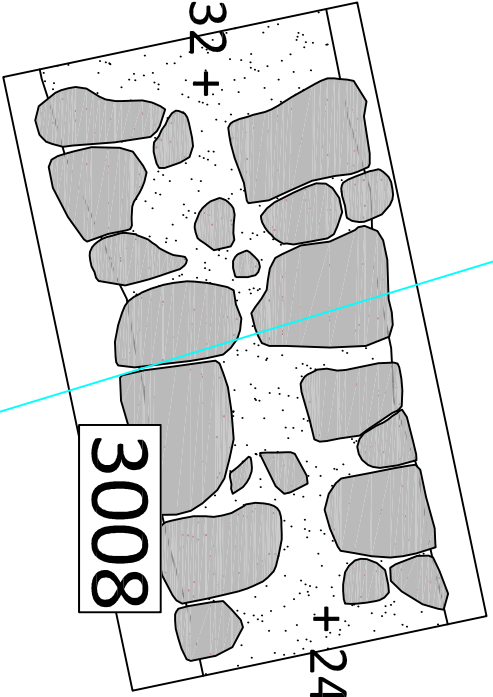

C. de Sant Francesc

+ 244,60

+ 244,23

244,32 +

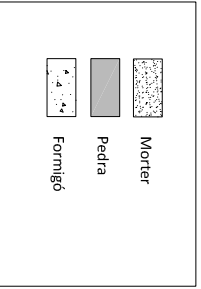
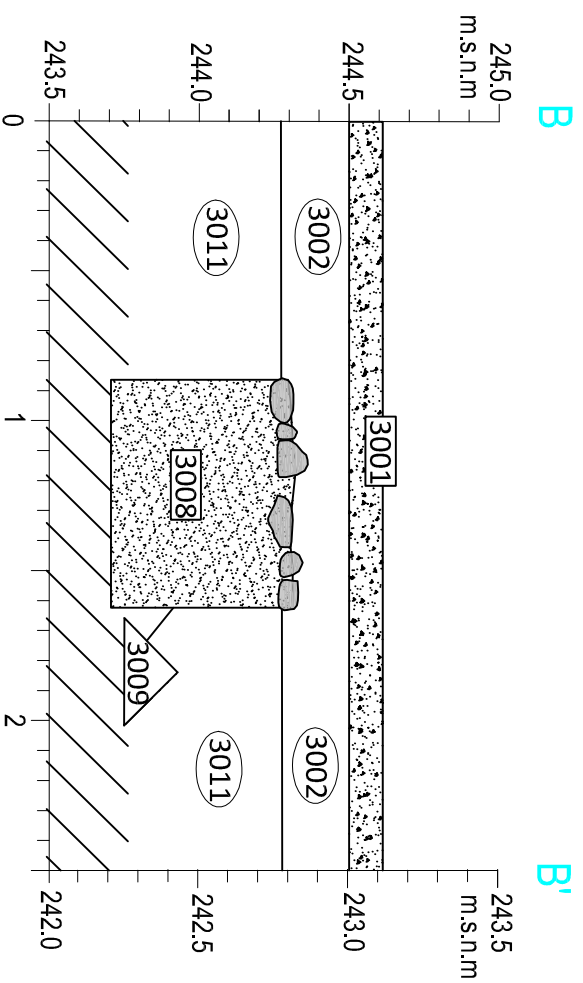
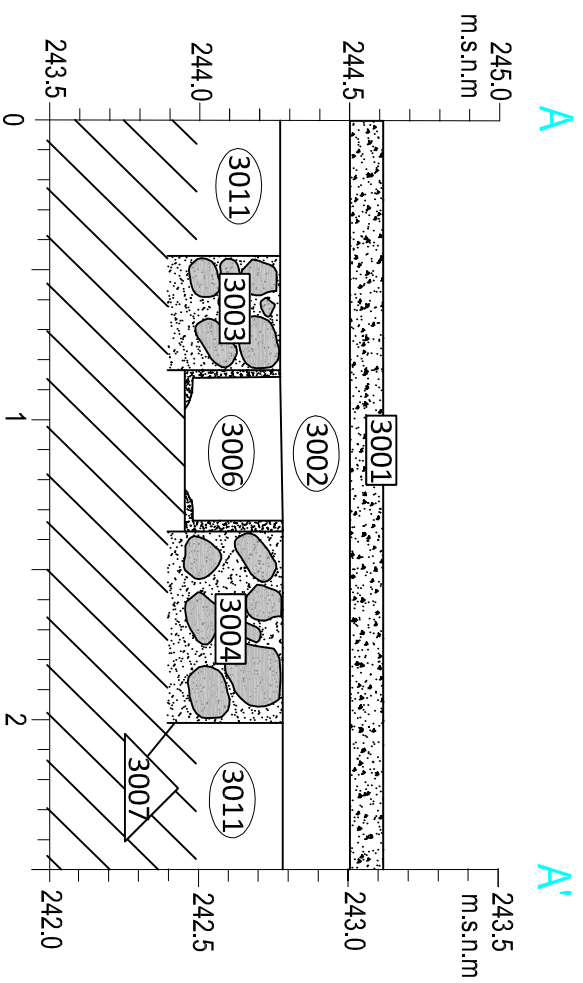

B

B'

	Morter
	Pedra
	Ceràmica

	PROYECTO	REALIZADO POR	DIRECCIÓN TÉCNICA	INTERVENCIÓN	ESCALA	NOMBRE DEL PLANO	FECHA	PLANO N.º
	IRIS LA GAMBINA SA	ILLIOT OPUS BOUTINES	Carme Navarro Barberán DISTRIBUCIÓN Luis Soria i González	Placa del Doctor Montali - Carrer de Sant Francesc, 34 (La Garriga, Vallès Oriental)	1:50 1:50	MUR UE 3008	08/2023 Revisió i aprovació: Montali	0

PROYECTO
IRIS LA GARIBASA

EJECUCION
M. Iloret
CIENAS BOQUERAS

DIRECCION TECNICA
DISTRIBUCION
CARRER NINARO BARBERAN
MARTIN SERRA I GONZALEZ

INTERVENICION
Placa del Doctor Montal - Carre de Sant Francesc, 34
(La Garriga, Vallès Oriental)

ESCALA
1:30

NOM DEL PLANO:
Seccions A-A' i B-B'

DATA: 08/2023
NOM ENTOS:
MARTIN SERRA I GONZALEZ

PÀGINA: 7